

Succes van vrouwen is en blijft de trend

*OLYMPISCHE SPELEN, Marije Randewijk
gepubliceerd op 19 augustus 2008 in de Volkskrant*

PEKING - De Nederlandse olympische ploeg telt zeven moeders. Hoeveel vaders er in Peking zijn, weet niemand. Het interesseert ook niemand.

En dat er meer moeders bij zijn dan ooit, daarvan kijkt in Nederland niemand op. Het baanbrekende werk daarvoor werd zestig jaar geleden al geleverd door Fanny Blankers-Koen, de vliegende huisvrouw.

Emancipatie in de sport is bepaald niet iets van de laatste jaren in Nederland. Maar hoe dan te verklaren dat de vrouwen in China en Hongkong tot nog toe succesvoller zijn dan de mannen? Maandag versterkten wielrenster Marianne Vos (goud, puntenkoers) en de zeilsters Marcelien de Koning en Lobke Berkhout (zilver, 470-klasse) die trend.

De verdeling van de Nederlandse medailles is opmerkelijk. Van de twaalf keer dat een landgenoot in Peking het erepodium mocht beklimmen, betrof dat negen maal een vrouw of een vrouwenploeg.

Uit het lood

Het Nederlands olympisch team is niet de enige ploeg waarbij de verdeling uit het lood hangt. Ook bij de Roemenen (7 om 1) en de Chinezen (40 om 26) hebben de vrouwen het grootste aandeel in het succes. In Frankrijk is dat omgekeerd. Daar is de verhouding 24-3 in mannelijk voordeel.

Het is niet voor het eerst dat vrouwen de overhand hebben in het olympische succes. De feminisering van de Nederlandse topsport werd in 1996 ingezet en nam sindsdien steeds grotere vormen aan.

Het is ook niet het enige onderdeel in de Nederlandse maatschappij waarbij het evenwicht in de 21ste eeuw naar de andere kant dreigt over te hellen.

Volgens een Europees onderzoek van onder meer TNS NIPO vindt driekwart van de Nederlandse vrouwen dat sporten hen emotioneel sterker maakt. Het kan bovendien van invloed zijn op succes in het leven. Het versterkt de trots en de eigenwaarde.

De wereld veroveren

Afgezet tegen jonge vrouwen die niet bewegen, bleken Nederlandse vrouwen die dat wel doen het gevoel te hebben de wereld te kunnen veroveren.

Als het uiteindelijk om de verdeling van de prijzen gaat, profiteren de vrouwen vooral van het feit dat hun sport internationaal nog niet dezelfde ontwikkeling doormaakte. Het gat met de wereldtop werd makkelijker overbrugbaar.

In Peking doet een record aantal vrouwen mee. Van de 11 duizend atleten is 42 procent vrouw. In Seoul 1988 was dat percentage slechts 26. De spectaculaire stijging is het resultaat van een agressieve campagne waarin het IOC streeft naar gelijkheid in de olympische ploegen.

Geen vrouwen

Bij de 29ste moderne Olympiade zijn er vier landen die geen vrouwen naar Peking afvaardigden. Brunei en Saoedi-Arabië vanwege hun culturele en religieuze overtuiging, Qatar en Koeweit beweerden dat er andere redenen aan ten grondslag lagen.

Sport is en was in een groot deel van de Arabische wereld niet weggelegd voor vrouwen. In Barcelona waren er nog 35 landen die alleen mannen naar de Spelen stuurden. In 1996 daalde het aantal naar 26, in Sydney waren het er tien en in Athene vijf.

In Peking was het historisch dat de Verenigde Arabische Emiraten hun eerste vrouwelijke olympische deelnemer, Sheikha Maitha AlMaktoum, als vlaggendrager kozen. Het was een boodschap voor de moslimwereld, verklaarde het nationaal olympisch comité die keuze.